

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Institutio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

ad beneficia obtainenda, ut patet *vulgaris*, & per sac. Cong: Tri: ses. 13. c. 7: de ref. Cap. dec. 236: par. 2, sit etiam inhabilis ad pensionem, Nav. conf. 11: n. 2: ver. ad secundum, dicit quod sic, per tex. in c. quam grave, de crim. sal. & ita servari de stylo Curiæ, & Apostil. ibi dicit sic decrevisse Rotam.

Nonò, an fiat irregularis, si quis esset excommunicatus, suspensus, vel interdictus, & celebraret vel administraret sacramenta in necessitate, vel ut evitaret aliquod grave scandalum?

Respondetur, quod non, quia ad incurrēdām irregularitatem hujus generis, requiritur contemptus, & hujusmodi non præsumitur adesse, quando adest necessitas, In. in c. cùm medicinalis. n. 3: & 4: de sent. exc. & in c. sicut, in ult. de cohab. cler. & mul. vide in pract. mea pœnit. q. 19: ver. dico quartò, c. 19.

Decimò, irregularis non est ipso jure inhabilis ad beneficia obtainenda, intellige simplicia, & qua ordinem sacerdotum non requirunt, Caput aq. dec. 236. p. 2. nec homicida, nisi qui occiderit ex industria, Conc. Trid. loc. c. sess. 14: c. 7: de refor. vide superius, ver. dispensatio, §. 3. Nav. conf. 45 n. 1. tamen communis est in contrarium, maximè quoad homicidam, Covar. ibi citatus.

Decimoprimumò, an omnis irregularitas auferatur per ingressum Religionis.

Respondetur ex Nava. in capit. non dicatis, numero 61. quod solùm tollitur illa, quæ oritur ex natalibus, putà illegitimas, contra gloss. in capit. cùm deputati de jud. & ibi Anton. Sylvest. in

ver. irregularitas, §. ultim. dicit quod per ingressum religionis solùm tollitur irregularitas, quæ contrahitur sine proprio delicto, ut in capite primo, de fil. presbyt.

Decimosecundò, an irretitus pluribus irregularitatibus indigeat pluribus dispensationibus.

Respondetur, quod sic, juxta Addit. Alex: de Nevo, Ab: in cap. si celebrat, cleric. excom. celebr. sed Nav. in cap. 27. num. 194. dicit sufficere unam tantum dispensationem, ex Ianoc. quem citat hoc tamen fallit, quando quis haberet plures irregularitates, & in impetratio dispensationis, vel beneficii faceret mentionem solùm de una, quia tunc dispensatio & impetratio esset subreptitia, Nav: conf. 27: de refor. nempe si sunt plures irregularitates ortæ ex pluribus capitibus five delictis, putà una ex homicidio, altera ex bigamia, altera ex mala ordinis exceptione, tunc bene dicit Addit. Alex: & Nav: in d. consil. sed quando essent multæ ex una causa ortæ, ut putà, quia excommunicatus plures celebravit, tunc vera est opinio Ian. & Nav: prout in consilio 13: de rapportor. num: 6: & consil: 15: & 16: de cler. ex commun. celebr.

INSTITUTIO.

QUOD tempus datur Ordinario ad institendum præsentatum legitimè ad jus patronatus?

Respondetur, quod de jure communni, nullum, prout dixi in ver. jus patronatus, §. 8: dub. 3. tamen in parochialibus limi-

limitatum est spatiū duorum mensium à die confectionis examinis, alioquin provisio & institutio devolvitur ad sedem Apostolicam, Bul. Pii V. que est 32. & incipit, in conferendis.

INSTRUMENTUM:

Primò, copia licet non faciat fidem, etiam quod à pluribus Notariis esset confessa, Dec. in Auth. si quis in aliquo, n. 8. de eden. tamen Rota aliquando dat ei fidem concurrentibus pluribus administriculis. Caputaq. dec. 234. 1. par.

Secundò, instrumentum productum non citata parte ad dicendum contrà, & si fuerit recognitum, non probat, idem dec. 99. par. 2.

Tertiò, instrumentum liquidum, seu in forma Carteræ non meretur executionem, quando potest argui de falso, idem dec. 274. par. 2.

Quartò, instrumentum, et si recognosci debeat, hoc tamen fallit, quando est rogatura septuaginta annorum, & maximè si est originale, idem dec. 5. 3. p.

Quintò, si instrumenta fuerint amissa, qualiter probetur jus emphyteuticum, per Dominum, an per emphyteutam: vide Doct. in l. 2. numero 21. vers. decimoquarto, q. de jur. emphyt. & in l. si certis annis, in fine, de pactis.

INTERDICTUM.

Primò, queritur quid faciet confessarius inveniens pénitentem interdictum, vel nominatum, vel generaliter?

Respondeatur primò, si interdictum est tantum personale, quod nec potest eum absolvere, durante causa interdicti, vel interdicto, & tunc maximè, quando pénitens fuerit causa interdicti.

Dico secundò, quod potest absolvī in articulo mortis, prout dictum est in practica mea pénit. c. 15. q. 4. & sepeliri in loco sacro, etiam si fuerit nominatum interdictus, ita Host. l. 6. tit. 3. ar. 4. ubi loquitur generaliter de omnibus peccatoribus & praecisis ab Ecclesia, modò sint Ecclesiae reconciliati, quod sit per Sacramentum pénitentiae, & addo ego satisfacta parte lœsa, c. alma mater, de sent. excom. l. 6. Dices, Cl. 1. de sepult. & Doct. communiter dicunt, ut Pisana, & supplementum in ver. interdictum, 4. §. 3. & 11. quod licet interdictus moriatur cum pénitentia, non tamen est sepeliendus in loco sacro, sed extrā, & postea sublatio interdicto sepeliatur in loco sacro?

Respondeatur, quod loquuntur, quando concurrunt duo, s. interdictum personale, & locale, sed quando solum personæ essent interdictæ, tunc morientes cum pénitentia, & praestita per hæredes idonea cautione de satisfaciendo parti lœsa, & parendo mandatis Ecclesiæ, si quid foret satisfaciendum, vel parentū, quod possent sepeliri in loco sacro, Gl. in Cl. 1. ver. interdictos, de sepul. facit c. parochianus, de sent. excom. & c. à nobis, il secundo, eo. tit. c. literis, de raptor. hoc clarè dicit Inn. in c. si. nu. 7. de exce. pral. adestratio communis, quia cui communicavimus vivo, & defuncto comunicare possu-